

VolleyMagazine

-
- Katrien Gielen
 - Jelte Maan
 - Ron Andelhof
 - Liga
 - Europese bekere
 - Ingelmunster

Ethias Assistance Voor u en uw voertuig

10€/maand*

Onmiddellijk intekenen
ethias.be - 0800 25 777

ethias
Doet wat moet

* Assistance Basis: jaarpremie van 120 €, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden / info op ethias.be
Ethias NV, rue des Croisiers 24, 4000 Luik – RPR Luik – BTW: BE 0404.484.654

Volley Magazine

Nummer 3, november 2014

Inhoud

Katrien Gielen: van het internationale beachcircuit naar het Europees debuut van Amigos.....2

Jelte Maan tekent voor vijf seizoenen bij Noliko Maaseik en ook 'voor het leven' bij Anneleen.....6

Champions League.....9

Yellow Tigers eindigen als 11de op het WK vrouwen..... 10

Zogezegd.....12

Worldwide.....13

De Liga bezit voortaan een managementteam.....15

Menen, de revelatie van de competitie start.....17

Michel Vandermeulen en het volleybal samenwerkingsprogramma van de FIVB.....19

Club in de Kijker: DIVO Ingelmunster...22

*Cover: Jelte Maan
(Bart Vandenbroucke)*

Voorwoord

De slimste mens

Wat doet een mens zoal op een godvergeten vakantiedag om zijn intellectuele niveau een tikkeltje op peil te houden? De kruiswoordraadsels zijn opgelost, de dringendste lectuur is bijgelezen en de televisie staat op. Even zappen dus en waar kwamen we terecht? Bij 'De slimste mens'. U weet wel: het programma dat de man van volleybalmanager Julie Rumes ooit op zijn naam schreef.

Maar deze keer duidelijk geen Tomas Van den Spiegel in het deelnemersveld. De vraag luidde: welke zijn de vijf meest beoefende sporttakken ter wereld? Tot voetbal en tennis kwamen de heren nog wel, maar toen bleek dat ook volleybal daarbij hoorde, viel hun mond open van verbazing. Jawel, op het jongste FIVB-congres waren dan ook niet minder dan 210 landen vertegenwoordigd. Ook in het eigen Vlaamse land noteerde de Vlaamse Volleybalbond een toename van het aantal leden met 3,89% of 42.724 mensen die in het Vlaamse landsgedeelte aan volley doen. Proficiat aan allen die daartoe bijdroegen of aan zij die het gewoon plezant vinden om volley te spelen.

Is de nieuwe 'slimste mens' opnieuw verbonden met iemand uit het volleywereldje? Volgens een aantal – meestal Limburgse – volgers, moet je die zeker niet in het Antwerpse gaan zoeken. Welke voorzitter geeft nu immers open en bloot toe dat zijn club 200.000€ schulden heeft. Zulke cijfers hoeven toch niet in de openbaarheid gegooid worden. Stel je voor dat elke club zoiets doet! Maar de slimste mens moet volgens velen – vooral Antwerpenaren dan – niet in het Limburgse gezocht worden, want welke voorzitter blameert er nu in het openbaar een collega-club? Enfin, nog werk aan de winkel dus voor de nieuwe, goedmenende Liga-bestuurders!

De Belgische topclubs staan echter vooral op sportief gebied voor drukke tijden: de Champions League begint deze maand en onze drie vertegenwoordigers bij de mannen staan voor zware opdrachten. Lees hun kalender maar voor deze maand in dit Volleymagazine! Zijn zij 'slim' genoeg om zich voor een volgende ronde te plaatsen?

En op woensdag 12 november weten ook de Yellow Tigers wie volgend jaar eind september hun tegenstanders worden op het EK vrouwen in Antwerpen. Net als de mannen nemen ze ook deel aan de Europese Olympische Spelen en vervolgens staan World Grand Prix en World League (zelfs overlappend met de Europese Spelen) op het programma. Wedden dat onze bondscoaches 'slim' genoeg zijn om uit al deze competities het maximum te halen?

Marcel Coppens

Katrien Gielen. Het lijkt wel de naam van een volleybalspeelster die we al vele jaren kennen. En toch is Limburgse Katrien nog altijd 'maar' 23 als we met haar praten – 24 als je dit leest – al heeft ze in al die jaren reeds vele watertjes doorzwommen. Ze was dan ook meer dan twee jaar de vaste beachpartner van Liesbeth Mouha en ze misten n t de deelname aan de Olympische Spelen 2012. Je hoort Katrien niet klagen, want dankzij het beachavontuur was ze in staat een centje opzij te houden om nu in een nieuw huis te gaan wonen met haar vriend. Maar de ambitie blijft wel. Afwachten wat het worden zal, maar eerst wil ze zich ten volle inzetten om van het Europees debuut bij haar team Amigos Zoersel iets moois te maken.

“2020 blijft natuurlijk een droom”

Tijd dus voor een overzicht van jouw carrière, Katrien.

Katrien Gielen: “Eigenlijk ben ik reeds beginnen volleyen bij VT Hasselt toen ik vijf jaar was. Maar omdat mijn vader trainer was bij Geetbets, trok ik daar naartoe en onder trainster Yeleznova mocht ik zelfs in tweede divisie meedoen. Nadien werd het Hechtel in ere-afdeling, waar ik mij nog de deelname aan een mode-show herinnerde met Jo Schops. Lore Gillis stond toen bij mij in de ploeg. Hechtel ging echter failliet en dus werd het Lummen – samen met Tongeren nog de enige Limburgse ploeg op het hoogste niveau. Herman Vleminckx was er trainer: heel streng, maar veel van geleerd. Ook Lummen ging failliet en dus werd het Tongeren met opnieuw Yeleznova

als coach, plus Freya Aelbrecht, Lore Gillis, Esther Lowette en Savchenko als mede-speelsters, waarmee we de Supercup wonnen van Kieldrecht. Om de cirkel helemaal rond te maken, belandde ik opnieuw bij VT Hasselt, dat intussen ook tot de hoogste afdeling was doorgedrongen.”

Maar toen kwamen Vital Heynen en Brecht Van Kerckhove in jouw leven?

“Juist. Hoe ze eigenlijk bij mij terecht kwamen voor het beachvolley, weet ik niet precies. Ik was altijd receptie-h o e k s p e e l s t e r geweest in zaal, ik kende niet eens de puntentelling bij beach, ik had nog nooit op zand gespeeld, ik kende de reglementen niet. Maar blijkbaar waren Vital en Brecht, beiden toen ook nog in dienst

bij Maaseik, me komen scouten en werd ik goed genoeg bevonden om met Mouha een beachduo te vormen. Aanvankelijk gingen we vier jaar samen doen, maar het werd uiteindelijk een samenwerking van oktober 2010 tot december 2012. Nadien is Liesbeth bevallen en vanaf dan werd er niet meer professioneel aan beachvolley gedaan."

Dat moet voor jou wel een hele stap geweest zijn: van zaal naar beach?

"Niet alleen voor mezelf, maar ook voor VT Hasselt, voor mijn ouders, voor de school waarin ik studeerde om onderwijzeres te worden. Vital en Brecht zijn dat overal netjes komen uitleggen en mijn ouders werden later de beste supporters. En dat diploma is achteraf ook in orde gekomen. Nu nog job vinden in het onderwijs! Maar ik heb geen seconde spijt gehad van de beslissing die we toen genomen hebben. Ik was trouwens een beetje uitgekeken op de zaalcompetitie. Al begon het beachen allemaal

ons derde toernooi in Moskou op de vijfde plaats eindigden, wisten we dat het snor zat. Met Van Breedam was Liesbeth voordien nooit hoger geraakt dan een zevende of negende plaats. Het was ook een belangrijk resultaat, want moesten we voordien zelf onze vluchten betalen, dan kwam Topsport Vlaanderen vanaf dan tussen. Zeker als we even later ook nog als 5de eindigden op het EK, want een plaats bij de top-8 was de norm. Helaas voor ons eindigden de Griekse meisjes op dat EK op de tweede plaats, waardoor zij het laatste ticket voor de Olympische Spelen in Londen voor hun rekening namen. We hadden nog een waterkansje mits een goede plaats op het toernooi van Rome, maar we lootten daar ineens tegen het tweede reekshoofd en weg waren de Spelen. Eén toernooi te kort."

Nooit spijt van gehad of de ambitie om het opnieuw te proberen?

"Natuurlijk is het balen als je er nét niet bij bent. Zelfs al haalden we in

Vindevoghel. Ik moet er zeker nog eens contact mee opnemen. Voor Rio 2016 is het natuurlijk al te laat. Om de internationale top te benaderen, zou dat iets voor 2020 moeten zijn. Dan ben ik zelf ook al 30 jaar. Oei!"

Je komt met dat beachvolley wel in heel veel landen, aan heel veel stranden. Maar kunnen jullie zelf iets bekijken in die soms exotische oorden?

"Dat valt best mee. Met Brecht zijn we in Noorwegen de fjorden gaan doen. Prachtig! We hebben de Chinese Muur gezien, de skyline van Shanghai, het heel mooie natuurgebied in Thailand en in Rome ben ik intussen een vijftal keer geweest. Mijn lievelingsstad: het eten is er zalig, de smalle straatjes, de sfeer... Mmm, daar geniet ik wel van. Al zijn er natuurlijk ook wel mindere punten op zulke reizen: in China moesten we soms in bijzonder veel smog spelen, terwijl het in Thailand wel eens 45° aanwees. Dat was dadelijk na de match de zee induiken!"

"Ik stond daar als 'jonkie' tussen al die afgetrainde speelsters"

vrij chaotisch: geen trainingshall, alleen een ijskoude loods, waarin ze zand gekapt hebben. We wonnen geen cent aan de eerste vier toernooien waaraan we deelnamen."

Ook technisch allicht grote verschillen en dan spelen tegen afgetrainde lijven?

"Ja, ik had zo mijn twijfels over het pakken van de receptie. Toch helemaal anders dan in zaal. En in bikini spelen, was aanvankelijk ook iets raars. Ik stond daar inderdaad als 'jonkie' tussen al die afgetrainde speelsters. Ik zat ook wel even in de Topsportschool, maar eigenlijk was ik ook niet gewend om echt hard te trainen. Gelukkig kon ik een beroep doen op de super-kinesist van Maaseik, nl. Fons Vranken, die me heel geleidelijk aan op een hoog niveau bracht zonder dat er blessures bij te pas kwamen. Zand is trouwens ook minder belastend voor de knie. Als je later terug in de zaal speelt, is het precies of je vliegt."

Het was ook afwachten of de resultaten zouden meevallen...

"Inderdaad. Maar toen we tijdens

Gstaad ons beste resultaat ooit met een tweede plaats, dan nog blijven de Olympische Spelen de droom van iedere sportman. Maar nadien had Liesbeth niet meer dezelfde goesting en ik ben ook niemand om een ander team uit mekaar te halen. Ik probeerde het even met Dovogja (derde op het BK) en dit seizoen won ik met Marta Sobolska acht van de tien Belgische toernooien en we werden ook Belgisch kampioen, maar ik denk niet dat Marta haar job zou laten staan voor een onzekere toekomst in het internationale beachcircuit. Nochtans klikt het tussen ons supergoed, ze werkt er keihard voor en klaagt nooit. Vital Heynen vindt dat ik er opnieuw moet voor gaan. Is het niet met Marta, met wie dan wel? Maud Catry? Liesbet Vindevoghel?

Wat voor type speelster heb je eigenlijk nodig?

"Ik ben zelf eerder een aanvalster en ik kan receptie pakken. Dus hebben we eigenlijk een blokster nodig. Iemand met het potentieel, die technisch uit de voeten kan en die het ook graag doet. Misschien is het wel iets moois om af te sluiten voor

Zijn er in het beach specifieke zaken geweest, die later ook nuttig bleken in zaal?

"Van Vital en Brecht heb ik echt veel geleerd: meer aanvalskracht, een stabielere receptie, ik moest leren 'shotten' om nog bij een bal te kunnen, ik heb veel bijgeleerd in verdediging, ik kreeg veel meer inzicht en ik kan zeker beter het spel 'lezen' dan vroeger."

Nooit gedacht om over te stappen naar de Yellow Tigers?

"Ze hebben me daarover wel gebeld deze zomer, maar dan moest ik het beach helemaal opgeven en dat kon ik niet maken wegens al aangegane afspraken. Ik heb ze wel gevolgd, hoor! Die elfde plaats op het WK was echt wel knap. Goed voor het volley en het kreeg heel veel media-aandacht. Ik volgde het zeker ook wel omdat ik met Freya en met Lore vroeger heel mooie momenten beleefde. Ik had ze het best gegund dat ze erbij waren."

Maar intussen ben je opnieuw in de zaal bezig...

"Ik was eerst weer naar Datovoc Tongeren gaan spelen, maar er waren iets te veel speelsters weg en ook de sfeer van weleer was er weg. Op aandringen van Tara Lauwers en voorzitter Claude Holvoet ben ik dan bij Amigos Zoersel terecht

gekomen. Een toffe, gloednieuwe sporthal, een jonge ploeg waarin Lies Eykens en Mary Vandenbussche de ouderdomsdekens zijn, hoewel

maar de eerste ronde overleven zou mooi zijn. Er wordt geen speciale druk op de ploeg gelegd. Voor de trouwe supporters wordt die Europese

beachvolley van bij het begin op de topsportschool aangeboden worden en ondersteund worden, dan krijgen we mettertijd zeker meer beachers. Al komt er stilaan verbetering in de accommodaties. In de zomer kunnen we steeds in Maaseik trainen. In Antwerpen proberen een aantal ex-spelers met Cad'X iets van de grond te krijgen, terwijl ook op de VVB-terreinen in Vilvoorde een beachhal zou komen. Dat hoor ik toch zeggen."

"Rome is mijn lievelingsstad: het eten, de smalle straatjes, de sfeer... Zalig!"

die ook nog maar 27 zijn. Het is nog afwachten hoe sterk we dit seizoen zijn, na het vertrek van Evy Colman naar Morselt en het carrière-slot van opposit Ines Sylverans."

Jullie spelen echter wel voor het eerst in de clubgeschiedenis in de Europese beker. Hoe ver reiken de ambities?

"Ik denk dat het voor de club zelf een grote verrassing was dat we toch nog een Europees ticket haalden. Maar dat zorgt nu natuurlijk voor een bijkomende ambitie binnen de club. We spelen op 11 november de eerste wedstrijd in de CEV Cup tegen Olomouc en dat stadje lijkt niet zo ver van de Tsjechische hoofdstad Praag te liggen. We vertrekken dan ook een dagje vroeger om eerst Praag te bezichtigen. Het zou een goede ploeg zijn, maar geen topper. Mochten we van hen winnen, dan ontmoeten we in de tweede ronde vermoedelijk het Poolse Sopot, de ploeg van Charlotte Leys. Dat zou echt wel een mooie affiche zijn."

bekermatch nog een leuk extraatje."

En hoe lang blijft Katrien Gielen nog verder doen?

"Moeilijke vraag. Binnenkort vind ik allicht toch werk. Mijn vriend Wim Degrève is al 30 jaar. En kinderen? Nog niet dadelijk als je het mij vraagt. In het beachcircuit liepen er ook wel eens moeders rond: de Amerikaanse Kerri Walsh had dan een 'nanny' bij om

Waar heb je tot hertoe het meest van genoten in jouw volleycarrière?

"Alles in beach: de halve finale voor een volle Arena in Gstaad, de 5de plaats in Moskou en tegelijkertijd de ervaring van Mouha, om me tijdig weer met beide voetjes op de grond

Katrien Gielen en Marta Sobolska

Bevalt het je bij Amigos en wat zijn de clubambities?

"De sfeer in de ploeg was nog nergens beter dan hier. Wij blijven altijd in winst geloven en vorig seizoen verloren we dan ook slechts vijf wedstrijden. We beschikken over een sterke groep kernspelsters en Pascal Gora (vroeger hulp-trainer bij Datovoc) is de nieuwe trainer. Het doel moet zeker zijn om een plaats bij de eerste zes te halen. De play-offs zijn immers een eerste doel. In de beker ontmoeten we in de volgende ronde Riemst. Ook een haalbare kaart en verder zien we dan nog wel. Europees hebben we geen superhoge doelstellingen,

op haar drie kinderen te passen. Ik wil eigenlijk best nog wel eens opnieuw proeven van het beachcircuit en 2020 blijft een droom. Maar dan moet ik echt een partner vinden waarmee het klikt. Want ik zag bij die andere buitenlandse teams ook dikwijls ruzie 'in het huishouden' en vrouwen die bijzonder kritisch waren tegenover mekaar."

Waarom zijn er in het internationale beachcircuit zo weinig Belgische spelers of speelsters?

"Wij bezitten geen beachschool of aangepaste accommodaties zoals b.v. in Nederland of in Duitsland. Mocht

te houden, en de vele lessen van Vital. Tijdens de eerste toernooien was ik soms geïntimideerd door de reputatie van de tegenstandsters en het volgende jaar klopten we ze. Vital en Brecht hebben echt veel tijd in ons gestoken en zij brachten ons qua techniek en motivatie zeker op een hoger niveau. Slechte herinneringen waren er dan ook amper, want je blijft vooral de goede momenten in het achterhoofd bewaren."

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

“Onze loting in de Champions League: knap maar loodzwaar”

Stilaan komt Noliko Maaseik in de Ethias League dan toch boven water. De start van het seizoen draaide op een dubbele sisser uit: 0-3 thuis tegen Menen, daarna 3-2 bij Asse-Lennik in het Molenbos. Het was meer dan dertig jaar geleden, langer dan 1984, dat de Knapkoeken tekenden voor zo'n aanhef in mineur. Met dus twee nederlagen op een rij. De supporters morden, de spelersgroep reageerde. Getuige de thuisoverwinning tegen bekerhouder VC Callant Antwerpen (3-1) en de uitzege bij 'zwarte beest' VHL Haasrode-Leuven na een moeilijke eerste set langs 24-26.

“Onze nieuwe ploeg heeft tijd nodig. Een beetje geduld, beste mensen. Hoe dan ook zullen we de knop omdraaien”, stelt kapitein Jelte Maan, daags voor de bekertrip naar Mortroux-Thimister en enkele dagen voor de openingsmatch in de Champions League op vier november tegen de Franse kampioen en bekerwinnaar Tours VB.

De Nederlander Jelte Maan uit Lochem bij Doetinchem laat zich niet snel in de gordijnen jagen. De jongeman straalt

Een valse tik. Ik vermoedde het al, dat het begin van het seizoen voor ons heel wisselvallig zou verlopen. Je merkt zoiets in de voorbereiding. Dat is dan ook zo uitgekomen. Dat het slapjes was tegen Prefaxis, dat geef ik toe. Maar de 3-2 tegen Asse-Lennik kon er al mee door. Ach, ik heb al veel meegemaakt. Ik ben de laatste om mijn kop te breken over het voorbijge. We moeten simpelweg vooruit. Keihard trainen, hard blijven werken, dat is de enige methode om successen te boeken. Na twee speeldagen kwamen

Alle andere jongens zijn uitgezwermd of gestopt. Ik noem voor de vuist Wiebel, Pinheiro, Holubec, Schrijvers, Van Decraen, Aranha, Van Walle en Klinkenberg. De meest spijtige wijziging in de kern gebeurde door het exit van de Kameroener Nathan Wounembaina. In de titelfinales tegen Asse-Lennik haalde hij als rasechte springveer een fenomenaal rendement van ruim zeventig procent. Zonder hem hadden we in dat seizoen nooit de titel gepakt, dat zal ik niet snel vergeten. Ik had hem er nog graag bij gehad. Nu speelt hij bij Chaumont in de Franse Pro A. Ik vind dat eigenlijk een te laag gerangschikte club voor hem.”

“Ik kon bijna niet meer lopen. Een ingreep aan de rug was de enige uitweg”

rust uit. In zijn zevende seizoen bij Noliko Maaseik heeft hij al vele ups en downs meegemaakt. Jelte gaat in het stadje aan de Maas trouwens definitief zijn liefdesnestje bouwen. In juli 2015 stapt hij in het huwelijksbootje met zijn vriendin Anneleen. Een mooie trouw aan de rivier. Hij heeft overigens eerder al een ander contract getekend. Eentje dat hem op sportieve basis voor nog vijf bijkomende seizoenen aan Noliko bindt. “Ik ben heel blij dat ik voor enkele jaren sportief veilig zit,” laat onze noorderbuur optekenen. “Ik moet Vital Heynen dankbaar zijn. Hij haalde me weg bij Apeldoorn. Ik speelde er op de libero. Vital heeft me dan omgeturnd tot receptie-hoek. Een switch die ik me nog niet beklagd heb.”

Vorig seizoen sloeg de angst toch even om het hart bij het boegbeeld van Noliko. “Mijn rug speelde zwaar op. Ik kon bijna niet meer lopen door verlamingsverschijnselen wegens een zeer zware hernia. Een operatieve ingreep was volgens specialisten de enige uitweg. Zo bleef ik weg van het volleybalterrein, na de ingreep op 30 november 2013 tot maart 2014. Tegen Roeselare speelde ik weer opnieuw. Even gaf mijn rug nog een reactie door het littekenweefsel. Maar dat is allemaal opgelost via extra krachttraining van buik- en rugspieren. Hier staat een helemaal fitte Jelte Maan voor u. Ik ben de dokters en de kinesisten dankbaar.”

Ethias League

De belabberde start in de Ethias League kon de zelfverzekerde Maan niet echt deren. “Die 0-3 tegen Menen, dat was zeker een mokerslag.

sommige mensen mij al vragen.... Seg Jelte, wanneer wint Maaseik nog eens? Ach, ik kan er best tegen, hoor. Maar geduld is een mooie deugd. Ik weet dat verwacht wordt, dat Maaseik altijd wint. Supporters mogen kritiek uitoefenen, maar ze moeten ons blijven steunen. Alleen op die manier komen er resultaten.”

De Ethias League dreigt op twee versnellingen te draaien: vier of vijf ploegen in de spits, vijf teams in een zwakker tweede peloton. “Roeselare, Antwerpen, Asse-Lennik en Maaseik horen sowieso bovenaan. Met Menen in het spoor. Dat is al jaren zo. Ik heb het nooit anders geweten. Toch is het allemaal iets breder geworden. Je gaat nergens op een draffe winnen. Niet in Puurs, niet tegen VDK Gent, niet bij nieuwkomer Haasrode.

“Aan de pass is het wennen: er zijn verschillen in snelheid en aanspeelhoogte”

Gelukkig hebben we de slechte herinnering aan de uitschakeling in de Belgische beker (3-1 in achtste finales vorig jaar) door de manschappen van trainer-coach Kris Eyckmans in de midweekcompetitie (0-3) uitgewist. Ook de Waalse ploegen Guibertin en Borgworm kunnen een stevig stukje volleyballen.”

Maaseik: facelift

In de zes seizoenen die Maan al voor Maaseik afwerkte, is er ontzettend veel veranderd. “De laatste jaren het meest. Alleen Bert Derkoningen op de libero is er nog bij, van het jaar dat ik naar Maaseik ben getrokken.

Maaseik voerde een ‘tabula rasa’ door en onderging zo alweer een facelift. Met de komst van de nieuwe hoofdaanvallers de Hongaar Padar en de Bulgaar Grozdanov. Met het aantrekken van twee nieuwe passeurs: Juan Ignacio Finoli en Dardan Lushtaku, het duo in de plaats van Matthias Valkiers en Vince Devaney. Met de aanwerving van de twee Duitsers Tim Broshog (midden) en Björn Höhne (receptie-hoek) en ook een contract voor de piepjonge libero Sébastien Dumont. “Veelal zijn het ‘jonge jongens’,” lacht Jelte Maan (28). “We schieten al goed met elkaar op. Zes spelers zijn weg, zeven zijn nieuw. Iedereen moet zijn weg zoeken en vinden. Ook aan de pass is het wennen en zijn er verschillen in snelheid en aanspeelhoogte. Je weet dat volley een interactie is van automatisen. Dus hebben we heel

veel werk. Maar ik schat de Maaseikse potentie alleszins hoger in dan in de vorige campagne. Alle nieuwe gezichten zijn sterkere spelers, maar het moet er nog uitkomen. Deze club is de laatste jaren verplicht te bouwen. Maaseik kweekt talenten, de managers weten dat hier alles correct gebeurt, maar op een gegeven moment vertrekken ze toch weer hogerop en dan moet het management weer op zoek naar een nieuwe lichting.”

Oranje

Jelte Maan hoopt na een break wegens zijn rugproblemen op een nieuwe selectie voor de Nederlandse

ationale ploeg. Headcoach Edwin Benne is weggehaald van zijn functie, hij werd door de bond op een zijspoor geplaatst. Dat gebeurde overigens ook met coach Bert Goedkoop, ex-Maaseik, in het Nederlandse beachcircuit. "Ik ben er in principe nog bij, ja. Begin januari zou bij Oranje een nieuwe coach worden aangesteld. Wij krijgen verplaatsingskosten voor de trainingen in Papendal

"Hadden de Red Dragons Frankrijk geklopt met 3-1, dan mocht Nederland wel naar het WK"

bij Arnhem. Maar daar houdt het helemaal op. De NeVoBo betaalt niet eens een dagvergoeding. Dat doet Topvolley Belgium dus wel. Maar ik doe het voor de eer en de glorie van het vaderland. Jawel, Oranje heeft één en ander goed te maken. Daarvoor wil ik helpen zorgen. Ik ben eigenlijk een beetje nijdig (lacht) op de Red Dragons. Hadden zij Frankrijk in de kwalificaties met 3-1 geklopt, dan waren wij wel op het WK in Polen present geweest. Nu hebben we dat hoogtepunt gemist. Ook het EK 2015 hangt nog in de mist. We moeten ons in mei van volgend jaar nog plaatsen via een barrage tegen Spanje. Maar dat is toekomstmuziek."

Champions League

Naast kampioen Knack Roeselare en vice-kampioen Callant Antwerpen mag Noliko Maaseik via een wildcard als derde Belgische topclub een graantje meepikken in de Champions League. Op dinsdag 4 november bijten de Limburgers in eigen huis de spits af tegen de Franse kampioen en bekerwinnaar Tours VB, de club van Klinkenberg en de Portugese spelverdeler Pinheiro, beiden ex-Noliko.

Jelte Maan: "We zijn in een knappe maar loodzware poule geloot. Heel interessant vind ik de vraag, hoe we in die omgeving zullen presteren.

Tegen Tours zal het er alleszins heel pittig aan toe gaan. Nuno Pinheiro top van Europa, Perugia is de top van Italië. Ja, we staan voor een

"We kunnen ons publiek drie magnifieke tegenstanders aanbieden"

was mijn beste vriend. Ik ging in zijn Maaseikse tijd veel met hem om. Hij is een bevlogen spelverdeler, met heel veel zuiders temperament. En er hoeft geen tekening bij, dat we Kevin Klinkenberg in de tang willen zetten."

De andere tegenstanders heten Halkbank Ankara en Perugia.. Maan: "Halkbank uit de Turkse hoofdstad Ankara is werkelijk de

bijzonder lastige campagne. Positief is dat we ons publiek drie magnifieke tegenstanders kunnen voorschotelen. Omdat de groepsfase van de CL gespreid wordt over drie maanden, hoop ik dat we onze groeikansen grijpen en ze ook waar maken op het bal van de Europese kampioenen."

Tekst: Leo Peeters

Foto: Bart Vandenbroucke

Vooruitblik op de Champions League

Ons land heeft even veel teams als de absolute toplanden, namelijk drie in de meest prestigieuze Europese competitie. Vanaf 4 november worden de volleyballiefhebbers dan ook verwend met Europese toppers.

Knack Roeselare

Knack zal het uiterst moeilijk hebben om zijn prestatie van vorig jaar te evenaren toen de jongens van Emile Rousseaux erin slaagden hun poule te winnen. De eerste wedstrijd op verplaatsing bij Dragons Lugano, waar niet minder als acht verschillende nationaliteiten spelen, zal een eerste indicatie zijn of kwalificatie voor de tweede ronde tot de mogelijkheden behoort. Op dinsdag 18 november komt dan de grote favoriet voor poulewinst, de Italiaanse vicekampioen Copra Piacenza, op bezoek. Het team van hoofdaanvaller Hristo Zlatanov en Samuel Papi recupereert dit jaar topspelverdeler Vermiglio die terugkeert na enkele jaren Rusland. Op 16 december komt de Roemeense landskampioen Tomis Constanta op bezoek, die onder impuls van zijn Bulgaarse trainer Stoev, na drie opeenvolgende deelnames aan de CL, eindelijk eens wil doorstoten naar de tweede ronde. De laatste poulewedstrijd, die wel eens cruciaal zou kunnen zijn, wordt dan op 27 januari thuis gespeeld tegen Dragons Lugano.

Precura Antwerpen

Precura heeft voor zijn eerste optreden in de CL de ambitie om mee te strijden voor de tweede plaats. Chris Tanghe wacht de zware taak om tegen de start van de CL zijn verzameling nieuwe spelers te kneden tot een homogeen geheel. Het Poolse Belchatov lijkt alleszins een maatje te groot maar Budejovice en Innsbruck lijken haalbare kaarten. Op woensdag 5 november met de komst van Hypo Tirol Innsbruck zullen we al een klaarder inzicht krijgen hoe ver de ambities mogen rijken. Ceske Budejovice volgt dan op 4 december en Belchatov op 21 januari (in de Lotto Arena). Met Belchatov

krijgen we wel de gelegenheid Marius Wlazly aan het werk te zien die tijdens het WK uitgeroepen werd tot MVP en beste opposite .

Noliko Maaseik

De zwaarste poule is ongetwijfeld voor Noliko Maaseik, niet onlogisch vermits Noliko mag deelnemen wegens een 'wild card' verdiend via hun mooi Europees palmares. Op 4 november komt de Franse landskampioen Tours op bezoek. Een gelegenheid om twee oud-spelers aan het werk te zien. De Portugese spelverdeler Pinheiro en Kevin Klinkenberg zijn immers twee belangrijke pionnen in dit team. Op dinsdag 2 december volgt Perugia

met de Serviër Nikola Grbic als trainer en de Duitse bronzen medaillewinnaar Fromm als middenman. Op 20 januari volgt dan de zilveren medaillewinnaar van vorig jaar, Halkbank Ankara, met de Finse spelverdeler Esko, ook al oud-speler van Maaseik, de vroegere Cubaan Juantorena en de Bulgaarse top-opposite Sokolov. Voor trainer Eric Verstraten is de doelstelling duidelijk : ervaring opdoen, genieten en indien mogelijk verrassen.

Tekst: Fernand Walder en Marcel Coppens

Europees programma van de Belgische ploegen in november

- 4/11: Maaseik – Tours (20u30 – Ch. League)
- 5/11: Lugano – Roeselare (18u – Ch. League)
- Antwerpen – Innsbruck (20u30 – Ch. League)
- Raisio (Fin) – Asse Lennik (18u30 – CEV)
- 11/11: Kieldrecht – Barcelona (20u – Challenge Cup vr.)
- Olomouc – Amigos Zoersel (17u – CEV Cup vr.)
- 12/11: Olympiakos Piraeus – VDK Gent (19u – CEV Cup vr.)
- 13/11: Oudegem – Schweriner (20u30 – Challenge Cup vr.)
- 18/11: Roeselare – Piacenza (20u30 – Ch. League)
- 19/11: Belchatov – Antwerpen (18u – Ch. League)
- Halkbank Ankara – Maaseik (19u – Ch. League)
- Asse Lennik – Raisio (20u30 – CEV Cup)
- 24/11: Charleroi – Zaporoshye (Oek – 20u30 heen – CEV Cup vr.)
- 25/11: Charleroi – Zaporoshye (20u30 terug – CEV Cup vr.)
- Barcelona – Kieldrecht (20u – Challenge Cup vr.)
- 26/11: Amigos Zoersel – Olomouc (20u30 – CEV Cup vr.)
- Schweriner – Oudegem (20u30 – Challenge Cup vr.)
- VDK Gent – Olympiakos Piraeus (20u30 – CEV Cup vr.)
- 02/12: Maaseik – Perugia (20u30 – Ch. League)

“Onze aanvalstechniek moet nog beter worden”

“De tweede ronde halen.” Dat was hetgeen coach Gert Vande Broek als doelstelling voorop gezet had bij het eerste WK sinds 36 jaar, waaraan de Belgische vrouwenploeg deelnam. Het werd uiteindelijk een elfde plaats, een resultaat waar iedereen vooraf zou getekend hebben. Een terugblik, maar ook reeds een vooruitblik op de toekomst van onze nationale ploegen.

Gert Vande Broek: “Deze ploeg moet vechten tegen een enorm hoog verwachtingspatroon. Wat ook logisch is gezien de progressie en de resultaten van de voorbije twee jaren. Maar dat hoort bij topsport: omgaan met druk. Maar wij moeten voor onszelf heel goed weten dat wij realistische doelstellingen moeten neerzetten, weten wat we kunnen en wat we niet kunnen. En ons niet

laten opjagen door verwachtingen.”

Jullie zitten toch dicht bij de subtop van de wereld.

“Het aantal sets dat we onder de twintig punten zaten op het WK kan je op één hand tellen. Als je dat vergelijkt met de World GP-Final Six in Tokio - amper twee of drie setjes boven de twintig - dan is dit WK een

metamorfose. Zonder excuses: Tokio kwam te snel en was fysiek en mentaal te belastend. Wij werden daar niet op onze waarde geklopt. Wij hebben dit op het WK in Italië bewezen. Elke set die we speelden, hebben we meegespeeld voor winst, dat is de grote stap voorwaarts. Ik stel dus inderdaad dat we met de subtop van de wereld meekunnen. Wij hebben hier bewezen dat we bij heel goede

momenten, ook met de top in de wereld meekunnen. Eén opmerking, tegen Brazilië zal het andere koek zijn, da's immers buitenaards?"

Was de zomer 2014 niet té zwaar voor de Tigers?

"Ongetwijfeld. Deze zomer, deze campagne was te zwaar, met overbelasting van wedstrijden, te weinig trainingen, te weinig kunnen werken aan individuele progressie die we nodig hebben om stabiliteit te krijgen. Nu moesten we iedere keer het onderste uit de kan halen, het onderste van onze energie, nu moesten we op de tippen van onze tenen lopen, match na match. Wij moeten kunnen werken aan individuele competenties, aan technische vooruitgang van de speelsters om dit niveau blijvend aan te kunnen. Wij gaan vele conclusies trekken uit deze campagne, ook al is het resultaat van dit seizoen fantastisch: een 'boerenjaar'. De wereldtop 12, de Grand Prix Final Six spelen in Tokio, wij mogen hier trots op zijn, ons op de borst kloppen, maar in de toekomst niet meer zo'n zwaar jaar."

Probleem kan zijn dat het nu héél moeilijk wordt om nog een paar procentjes beter te worden.

"Klopt. Het Pareto-principe 'tachtig-twintig' zegt immers: 'om de laatste 20% dicht te rijden moet je 80% meer inspanningen leveren'. Dat zal de toekomst moeten uitwijzen. Ik ga er niet voluit positief op antwoorden, het is immers een speelse groep en je gaat dit speelse karakter moeten behouden, maar je gaat ook intens, heel repetitief moeten blijven. Wij moeten realistisch zijn, het is fantastisch wat er nu leeft, maar deze groep moet bijkomende jongeren krijgen, moet in de breedte aangevuld worden en in de diepte moeten de speelsters nog stappen zetten."

Zien de heren bondscoaches na de voorbije WK's zaken die zeker in het programma moeten ingepast worden van de opleiding in de Topsportschool?

Gert Vande Broek: "Ik denk dat we vijf jaar geleden al geknokt hebben om het aspect technische scholing in het programma op te nemen. Maar uit het WK hebben we geleerd dat

er aanvalstechnisch anders moet gedacht worden en dat we van de klassieke organisatie moeten durven afstappen. Er moet veel meer variatie komen in de manier van aanvallen en vanuit deze vaststelling moeten we werken aan de balbehandeling, het soorten slagen, het scoren via het blok, onze positie 6-verdediging..."

Dominique Baeyens: "Wij hebben met de trainers van de Topsportschool samen gezeten en de conclusie was zeker ook dat we onze technische bagage nog moesten verhogen. Nog meer de basistechnieken benadrukken en in moeilijke omstandigheden goede oplossingen vinden. Zoals ik in het vorige VM reeds zegde, moeten we onze manier van tegenaanvallen verbeteren. Ik denk wel dat we door het aantrekken van Hein Macnack intussen het belang van het fysieke aspect beklemtoond hebben."

Gert, als je het bijgevoegd programma voor 2015 bekijkt: toch weer geen té zware zomer?

Gert: "Als je bij de top-8 van Europa hoort, ben je verplicht deel te nemen aan de Europese Olympische Spelen met veel puntengewin voor de CEV-ranking. Als je in de hoogste afdeling van de World Grand Prix zit: idem. En dat je in eigen land deelneemt aan het EK is maar logisch. Maar we hebben onze lessen uit het verleden geleerd. Dat zullen onze enige wedstrijden

zijn. Verder willen we uitsluitend trainen of matches spelen die passen in de individuele ontwikkeling van de speelsters tegen ploegen, waarmee we flexibele afspraken kunnen maken. Geen demonstratiematches meer."

Dominique, geen probleem dat Europese Spelen en World League mekaar even overlappen?

Dominique: "Ideaal is het niet echt, maar je kan de gelegenheid om te stijgen op de Europese ranglijsten niet laten liggen. Ook belangrijk. We draaien gedurende drie week-ends dubbel. Maar je kan het ook positief bekijken. Als we een groep van een 30-tal spelers selecteren, dan kan je ook iedereen internationale ervaring op een hoog niveau aanbieden en wellicht kunnen ook een aantal beloftevolle jongeren in dat programma ingeschakeld worden. Ik ben trouwens opgetogen over de loting voor de World League. In onze poule moeten we zelfs kunnen mikken op de eerste plaats, terwijl het ook financieel en extra-sportief beter ligt dan in onze vorige campagne."

Tekst: Marcel Coppens en Dany De Vriese

Foto's: Topvolley Belgium

Zomerprogramma's 2015 nationale ploegen

Yellow Tigers:

- 12-28 juni: Europese Olympische Spelen in Bakoe tegen Europese top-10
 - 3-5 juli: World GP Turkije (tegen Turkije, USA, Italië)
- 10-12 juli: World GP Brazilië (tegen Brazilië, Thailand, Duitsland)
- 17-19 juli: World GP Italië (tegen Italië, Brazilië, Rusland)
- 26/09 tot 04/10: EK vrouwen in Antwerpen / Rotterdam

Red Dragons:

- Vanaf 16-19 mei tot Final Four (10-11/07) in Bulgarije: zes week-ends World League met Portugal, Finland en Nederland als tegenstanders
- 12-28 juni: Europese Olympische Spelen in Bakoe tegen Europese top-10
 - 09 tot 18 oktober: EK mannen in Bulgarije of Italië

Gert Vande Broek versus Nikolay Karpol.

- De **Yellow Tigers** niet muzikaal-inventief aangelegd? Niet het Belgisch volkslied kunnen zingen? "... Voor God, voor Vrijheid en voor Recht..."? Niets van dit alles ... maar wel in hun eigen versie! "O dierbaar België voor God, voor FREYA en voor BRECHT!" (Freya noodgedwongen thuis, Brecht hun coach)
- Coach **Gert Vande Broek** (na de elfde plaats op WK) was bijzonder gelukkig na de zege van zijn Yellow Tigers tegen Kroatië. "Dit hadden we nooit verwacht. Ik vind die elfde plaats dik verdiend. We startten tegen Kroatië heel sterk. Na de slechte match tegen Duitsland werd er duidelijke taal gesproken. Ik heb ze allemaal op hun verantwoordelijkheid gewezen. Maar kom, ik denk dat vele coaches tevreden zouden zijn met slechts één slechte match op negen. Wij halen onze stabiliteit slechts door ons enthousiasme, onze wilskracht. Wij moeten er steeds honderd procent voor gaan en dat kan steeds moeilijker worden, omdat je het stilaan wel allemaal beleefd hebt. Willen we bevestigen of vooruit gaan, dan moeten er individuele stappen gezet worden en moeten we op alle vlakken nog vooruitgang boeken. Dan moet kunnen bij deze jonge groep. Maar ik blijf het ongelooflijk sterk vinden om te zien welke landen we nu al allemaal achter ons laten. Ik ben supergelukkig." besloot de bondscoach.
- De toekomst van de Yellow Tigers lijkt verzekerd met de 17-jarigen **Sarah Cools en Dominika Strumilo**. Wat vindt bondscoach Gert Vande Broek van Sarah? "Dominika is technischer dan Sarah, maar die is fysiek sterker en is daarom wat verder. Terwijl Dominika Strumilo slechts heel even in actie kwam, kreeg middenspeelster Sarah Cools wel al een hoop speelminuten op dit WK. Door de blessure van Freya Aelbrecht is Sarah een plaatsje opgeschoven in de rangorde. Ze zou zich sowieso op korte termijn gemanifesteerd hebben. Sarah pikt heel snel techniek op en is door haar fysiek (1,86m) nu al een meerwaarde op dit WK. Met het oog op de toekomst is het heel belangrijk dat ze van het internationaal niveau proeft. Nu gaat ze een cruciaal jaar tegemoet bij Kieldrecht. Ze moet nog enkele technische stappen zetten. Als dat haar lukt, komt ze heel dicht bij een basisplaats bij de Yellow Tigers."
- Wie vrouwenvolleybal en coaching zegt, denkt aan **Nikolay Karpol**. Kent u deze man niet of amper, aarzel niet om naar You Tube te surfen en daar

Gert Vande Broek

'Nikolay Karpol documentary 1980' in te tikken. Karpol is een legende in het volleybal: jarenlang coach van de USSR, later van het Russische vrouwenteam en nu clubeigenaar. De man (75 jaar) is nog steeds 'alive and shouting', cultiveert hij zijn stijl: 'extreem dictatoriaal, schelden, tieren, brullen en vernederen'.

Gert Vande Broek te vergelijken met Karpol? Gert Vande Broek kan ook brullen en boos kijken. Maar dat doet hij met mondjesmaat, bijvoorbeeld om een schokeffect te veroorzaken en zijn speelsters wakker te schudden. Gert, een halve Karpol dan? Sportjournalist **Hans Vandeweghe**: "Gert – professor sportwetenschappen aan de KU Leuven en gespecialiseerd in coaching – is een halve Karpol, want hij zit al twintig jaar in het vrouwenvolleybal, van toen hij nog student was bij Mart Buekers, de toenmalige coach van kampioen Herentals. Maar noem hem geen vrouwencoach!"

Repliek van Gert zelf: "Straks ga ik training geven aan de mannen van Haasrode. Ik heb jaren de universitaire mannenploeg gecoacht en ik haat het als men het onderscheid man-vrouw te zwart-wit voorstelt. Er is een verschil, dat is zeker."

Tekst: Dany De Vriese
Foto: Bart Vandenbroucke

Eerste wereldtitel voor USA

In 1984 veroverden Lang Ping met China en Karch Kiraly met de USA olympisch goud op de Spelen van Los Angeles. Nu stonden beiden als trainer-coach aan weerszijden van het net tijdens de finale van het WK voor vrouwen in Milaan. Na 1982 en 1986 werd het geen derde wereldtitel voor China maar wel een eerste wereldtitel voor de USA. In 2002 verloor de USA nog met 3 - 2 van Italië maar deze maal moest China met 3-1 het onderspit delven.

Een overzicht van dit WK

* Hoe onze vrouwen zich via een schitterende derde plaats met 9pt na China (14) en Japan (11) in hun poule wisten te kwalificeren voor de tweede ronde, kon je al lezen in ons vorig nummer. België kwam in de tweede ronde samen met de eerste vier van poule A, waar de eindstand was: 1. Italië 13; 2. Dom. Republiek (12), 3. Kroatië (9), 4. Duitsland (8), 5. Argentinië (3), 6. Tunesië (0).

* De resultaten in de andere poules waren de volgende:

Poule B : 1. BRA 14pt 2. SRB 11pt 3. BUL 9pt 4. TUR 8pt 5. CAN 3pt 6. CAM 0pt

Poule C : 1. USA 15pt 2. RUS 12pt 3. NED 9pt 4. KAZ 6pt 5. THA 3pt 6. MEX 0pt

* In de tweede ronde kregen we twee poules van acht ploegen waarbij de resultaten behaald in de eerste ronde behouden bleven. Dit leverde volgend eindresultaat op :

Poule E : 1. Italië 19, 2. China 16, 3. Dom. Rep. 13, 4. Japan 10, 5. Duitsland 9, 6. BELGIE 7, 7. Kroatië 5, 8. Azerbaidjan 5.

Poule F : 1. Brazilië 20, 2. USA 18, 3. Rusland 13, 4. Servië 11, 5. Turkije 10, 6. Bulgarije 6, 7. Nederland 6, 8. Kazakstan 0.

* In de statistieken na afloop van de tweede ronde deden onze Yellow Tigers het uitstekend.

In derangschikking van bestescoorster stond Lise Van Hecke met 165 pt op een vierde plaats. Eerste was Polina Rakimova van Azerbaidjan met 229pt.

In de rangschikking van beste blok stond Laura Heyrman op plaats 10 met 21 kill bloks. Nr 1 was de Braziliaanse Thaisa Menezes met 33 kill bloks.

In de rangschikking van beste opslag stond Charlotte Leys op plaats 2 met 15 aces. Verbazingwekkend was de veertiende plaats van Ilka Vandevyver met 9 aces. Een waar exploit als je weet dat ze dit realiseerde met een invalbeurt tijdens elke set.

Frauke Dirickx stond op plaats 1 in de rangschikking van beste spelverdeelerster.

In de rangschikking van beste verdedigster stond Valérie Courtois met 140 geslaagde acties op de tweede plaats.

In de rangschikking voor beste receptie deden onze Tigers het ook uitstekend. Zo stond Charlotte Leys op plaats 2, Valérie Courtois op plaats 10 en Els Vandesteene op plaats 20.

* De eerste drie van elke poule gingen door naar ronde drie waar ze geplaatst werden in twee poules van drie. Brazilië en Italië waren reekshoofd als winnaar van hun poule. Bij lottrekking kwamen China en de Dominicaanse

republiek in de poule van Brazilië terwijl de USA en Rusland in de poule kwamen van Italië. Vanaf ronde drie werden alle wedstrijden gespeeld in Milaan. Vermits zowel Brazilië als Italië hun eerste wedstrijd wonnen met 3-0 waren ze onmiddellijk praktisch zeker van de halve finale. Na de tweede wedstrijd waarin USA met 3-1 won tegen Rusland en China met 3-2 tegen de Dominicaanse republiek was de kwalificatie een absolute zekerheid en konden beide landen het zo regelen dat zowel de USA als China huiswaarts mochten. Beide landen speelden echter het spel eerlijk en gingen voluit met voor Brazilië 3-0 winst en Italië 3-1 winst, iets wat ze zich achteraf misschien wel serieus beklagden.

We kregen dus volgend eindresultaat : Poule G : 1. Italië 6pt 2. USA 3pt 3. Rusland 0pt

Poule H : 1. Brazilië 6pt 2. China 2pt 3. Dom. republiek 1pt

* Gezien het verloop van het toernooi leek een finale Italië - Italië vrij logisch. Dit bleek echter een verkeerde inschatting. In de halve finale kregen we immers volgende resultaten

BRA - USA 0 - 3 (18-25, 27-29, 20-25) en ITA - CHN 1-3 (21-25, 20-25, 25-20, 28-30).

* In de strijd voor het brons leek Brazilië probleemloos af te stevenen

Volleybal worldwide

op de zege. Italië werd de eerste twee sets gewoon vernederd. Dit was echter zonder de wilskracht van de Italianen gerekend. Na nipte winst in de volgende twee sets moest een tiebreak uitsluitend brengen. Hierin kon Brazilië zich dan toch het brons toeëigenen: 2- 3 (setstanden 15-25 13-25, 25-22, 25-22, 7-15).

* De strijd voor het goud was een vrij nerveuze wedstrijd waarbij beide ploegen periodes hadden met receptionele problemen. Uiteindelijk bleek de USA ietsje sterker serverend en blokkend. USA - CHN 3 - 1 setstanden 27-25, 25-20, 16-25, 26-24.

* Na afloop werd Kimberley Hill van de USA uitgeroepen tot MVP. Het dreamteam zag er als volgt uit :

Receptie-hoek speelsters : Ting Zhu (CHN) en Kimberley Hill (USA)
Middenbloksters : Thaisa Menezes (BRA) en Yang Junjing (CHN)
Spelverdeelster : Alisha Glass (USA)
Opposite : Sheilla Castro de Paula (BRA)
Libero : Monica de Gennaro (ITA)

* De coaches van de finalisten stelden ook een dreamselectie samen van wat naar hun gevoelen de beste veertien speelsters waren. Onze **Lise Van Hecke** kreeg hierin als opposite een plaats.

Nieuws van onze Belgen

* **Jempi Staelens**, oud speler van Ibis Kortrijk gewezen Belgisch international en tevens de vader van de vroegere Nederlandse internationals Kim en Chaine, wordt trainer van het damesteam van Istres dat vorig jaar achtste eindigde in de Franse Liga A.

* **Valérie Courtois**, de libero van onze Yellow Tigers, speelt volgend jaar in Polen voor Budowlani Lodz, het team waar Hélène Rousseaux enkele jaren geleden actief was.

Nieuws uit het buitenland

Frankrijk

* Geen supercup bij de vrouwen maar wel een originele start van de competitie in Liga A. De twaalf teams speelden allen hun eerste competitiewedstrijd op vrijdag 24 en

zaterdag 25 oktober in Saint-Dié-des-Vosges. Nantes van **Angie Bland** en **Els Vandesteene** versloeg St Raphael met 3-0, Cannes van **Ilka Vandevijver** versloeg Paris St Cloud met 3-1. **Nina Coolman** was bij St Cloud topscoorster met 19pt. Maud Catry scoorde 9 pt waarvan 5 met blok.

* De supercup bij de mannen tussen Tours en Paris Volley werd in Parijs

door het team van Kevin Klinkenberg gewonnen met 3-2 (26-24, 22-25, 25-19, 23-25, 15-13). Voor Tours was het de derde zege in zes jaar. Tours won de eerste competitiewedstrijd in Beauvais met 2-3. **Kevin Klinkenberg** scoorde in aanval 11 op 23 en lukte 1 kill blok. Topscoorster van de wedstrijd was **Gert Van Walle** met 22 op 49 en 4 kill bloks. Tours verloor wel zijn tweede competitiewedstrijd thuis tegen Montpellier met 2-3. Verzachend element voor de nederlaag was het uitvallen tijdens de derde set van opposite Konecny met een zware handblessure. Hij zal twee maanden onbeschikbaar zijn. Beauvais won zijn tweede wedstrijd op verplaatsing bij Tourcoing met 3 - 1.

Italië

Bij de mannen werd de Supercup gespeeld op 14 oktober in Brindisi. Landskampioen Lube Banca Macerata versloeg Copra Piacenza met 3 - 2 (25-15, 26-24, 20-25, 18-25, 15-12). In de competitie zijn onze Belgische internationals goed gestart. **Sam Deroo** verloor met Verona met

3-1 bij landskampioen Macerata en won thuis met 3-0 tegen Milaan. **Pieter Verhees** won met Modena tegen Perugia met 3-1 en in Padua met 0-3. **Simon Vandevoorde** won met Latina met 3-1 tegen Monza en verloor in Ravenna met 3-1. Simon lukte in deze twee wedstrijden niet minder als 14 kill bloks.

Vermits Piacenza landskampioen en bekerwinnaar was bij de vrouwen moest een testwedstrijd tussen de finalist van de play-offs en de verliezende bekerfinalist uitmaken wie de tegenstander werd van het team van **Frauke Dirickx** en **Lise Van Hecke**. Busto Arsizio, het team van Freya Aelbrecht, won deze testwedstrijd tegen Foppapedretti Bergamo met 3 - 1 (29-27 22-25, 25-22, 25-21). In de finale wisten Frauke Dirickx en Lise Van Hecke met Piacenza na een spannende strijd het laken met 3-2 naar zich toe te trekken. De setstanden waren 15-25, 25-16, 25-27, 25-19, 15-11. Topscoorster van de wedstrijd was de Italiaanse international Diouf van Arsizio met 35 pt. Lise Van Hecke scoorde 17 pt.

Polen

In de supercup versloeg Belchatow bij de mannen Kedzierzyn met 3-1 (26-24, 25-22, 20-25, 27-25). In de competitie staat datzelfde Belchatow na zes wedstrijden zonder puntenverlies aan de leiding. Bydgoszcz van **Vital Heynen** volgt met 12 punten op de vierde plaats samen met Jastrzebski.

Bij de vrouwen heeft Lodz van **Valérie Courtois** drie van zijn eerste vier wedstrijden met 3-2 gewonnen en de andere met 3-2 verloren. Sopot van **Charlotte Leys** behaalde 9 op 12. Tegen landskampioen Chemic Police werd thuis met 2-3 verloren.

Komende EK's

CEV besliste op haar congres in Antalya het EK 2017 mannen toe te wijzen aan Polen, dat Bydgoszcz, Lodz, Krakau, Katowice, Gdansk en Wroclaw voorstelde als organisatiesteden. Het EK 2017 voor vrouwen gaat naar Georgië (Tbilisi) en Azerbaidjan (Bakoe).

Tekst: Fernand Walder

Foto's: FIVB & Bart Vandenbroucke

“Dankzij de G20 komen tot een professioneler topvolley”

De nieuwe Liga wordt gelanceerd. Maar laat ons dadelijk duidelijk zijn: pas vanaf de competitie 2015-2016 kan ze pas écht operationeel zijn en mee haar stempel drukken op allerlei initiatieven in het volley in de hoogste afdeling van het mannenvolley. Belangrijke nieuwigheid is dat er niet alleen meer een raad van bestuur bestaat, maar ook een soort dagelijks bestuur, luisterend naar de naam ‘managementteam’. Woordvoerder en ‘general manager’ is Marc Spaenjers, terug van even weg geweest.

concurrentie zullen op onze volgende vergadering zeker ter sprake komen. We moeten het niet over alles eens zijn, maar we moeten de verdeeldheid eerst binnenkamers oplossen en ofwel met één standpunt ofwel met een consensus naar buiten komen. Mij interesseert ook vooral het commercieel dossier, waarin we met Diederiek Degryse toch wel iemand hebben die in het verleden zijn kunde bewees en die wellicht tot een aantal snelle resultaten kan komen, zodat er ook meer eenstemmigheid is omtrent een mogelijk businessplan.”

“Op een algemene vergadering heeft de Liga aanvaard dat er zo’n managementteam mocht komen en als die structuur er was, werd uitgekeken wie allemaal kandidaat-voorzitter van de Liga wilde worden. Het werd uiteindelijk ex-Roeselare-voorzitter Daniël Vanden Berghe. Het was duidelijk dat de raad van bestuur eerst akkoord moest gaan met onze visie en onze manier van werken. Zo’n soort dagelijks bestuur laat toe om aan een sneller tempo operationeel te worden en dat is iets waar die mensen van de raad van

bestuur – meestal allemaal drukke zakenmensen – geen tijd voor hadden. Uiteraard moeten we feedback en controlemomenten voorzien, zodat het vertrouwen in de Liga alleen maar kan groeien,” begint Spaenjers.

Zagen we in het verleden echter geen clubs op een verschillende snelheid of clubs die andere collega’s ‘zwart’ maakten. Niet dadelijk het beeld van een eenvormige Liga...

“Klopt. En de woorden die de Maaseik-voorzitter zei over de Antwerpse

Aan welke specifieke mogelijkheden dacht je eigenlijk?

“Ik zou vanaf de competitie 2015-16 graag willen uitpakken met de G20 (20 ‘games’), met topvolley op een professionele manier gebracht. Daarin zouden alvast 10 Champions Leaguewedstrijden zitten, plus 10 competitiewedstrijden, maar dan qua zaal, qua publiek en qua uitstraling georganiseerd zoals de Champions League matches. Wij zijn

al bij alle clubs langs geweest om ze onze bedoelingen uit te leggen. Economisch zijn ze nog niet allemaal in staat om overal een professioneel regime in te voeren, maar in de matches die ze spelen voor tv wil de Liga deze clubs ondersteunen qua organisatie, qua contacten met degelijke sporthallen en waarom zouden de clubs mekaar ook niet onderling kunnen helpen? En als de tv komt, moet er ook gespeeld worden in volle zalen. Om het even op welke manier ze gevuld worden. De bouw van een nieuwe sporthal zoals in Gent, kan ook een stimulans betekenen voor andere clubs en voor nog meer nieuwe zalen. Wij willen niet nog méér regeltjes opleggen, maar gewoon afkomen met een positief verhaal.”

Al veronderstel ik wel dat er nog behoorlijk wat discussiepunten blijven bestaan...

“Dat klopt. Het mogelijk probleem van stijgers en dalers b.v. Maar we hebben uiteindelijk nog wel tijd tot einde mei om ook een aantal zaken te commercialiseren. Waar en wanneer spelen we best onze wedstrijden? Hoe staat het met internationale Europese of olympische kwalificatietoernooien? Wanneer vinden die plaats? We moeten publiek en sponsors naar de zalen lokken door b.v. een interessante play-off-formule uit te denken.”

Maar voor een aantal van die punten moeten jullie sowieso met de bond tot een akkoord komen. Speelt de naam Marc Spaenjers daar niet in het nadeel?

“Ik denk het niet. Ik denk juist dat het een meerwaarde kan betekenen dat ik vroeger voor de bond werkte en dat ik weet hoe alles daar zo’n beetje verloopt. Als gewezen technisch directeur heb ik ook zaken kunnen

doorvoeren in overleg met de federatie en zelfs met spectaculaire resultaten. Ook KBVBV-voorzitter Willy Bruninx, met wie we al een vergadering achter de rug hebben, moest erkennen dat hij aanvankelijk niet geloofde in een aantal van mijn voorstellen, maar dat ze intussen toch wel mooi gerealiseerd werden. Ik denk dus wel dat we binnen de federatie een visie kunnen ontwikkelen, die past bij de gedachtegang van de meeste clubs uit de Liga. Het is dan ook van belang dat er een zekere eenvormigheid is binnen de Liga, want aan het ontbreken van eenvormigheid profiteerde de bond wel eens.”

Over welke onderwerpen verwacht je een stevige discussie?

“Ik denk dat alle partijen het wel kunnen eens zijn over een aantal voorstellen, maar dat er serieus zal moeten gepraat worden over b.v. een mogelijke competitiehervorming, over de Beker van België, over de nationale ploegen, over de CAO’s... En dan spreek ik nog alleen maar over de mannencompetitie. Misschien moet ook onderzocht worden hoe er kan samengewerkt worden met de nationale commissie vrouwen of met het beach, om het product ‘volley’ misschien in zijn totaliteit naar mogelijke kandidaat-sponsors te brengen. Op die manier kan 1+1 misschien wel 3 worden. We moeten uiteraard ook rekening houden met bestaande contracten. Het blijft b.v. Ethias League tot en met de competitie 2016-17 en ik denk dat

Ethias een loyale sponsor is, waarmee we dan ook moeten gaan praten.”

Het volley komt tegenwoordig ook aardig positief in de kijker via de prestaties van de nationale ploegen...

“En uiteraard juichen wij dat toe. Fantastisch toch hoe ze presteren. In de Liga mogen we dan ook niet denken in functie van één club. We moeten een omvattend programma kunnen maken met sponsoring voor de hele competitie, zo mogelijk voor het ganse volley. De ‘cellen’ waarin vroeger gewerkt werd, bestaan dus eigenlijk niet meer. Dikwijls hadden de mensen ook allemaal te veel werk met hun job, met hun club. Trainers bleken ook niet altijd te kunnen spreken uit naam van hun club. We gaan dus rechtstreeks met de voorzitters van de tien clubs praten, terwijl Diederiek dat zal doen met de clubmanagers.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto: Bart Vandenbroucke

Samenstelling raad van bestuur van de Liga

- Voorzitter: Daniël vanden Berghe
- Ondervoorzitter: Pierre Vandeputte
- Financieel verantwoordelijke: Lieven Van der Wulst
- Secretaris: Nathalie Dubois
- Administrator: René Corstjens
- Administrator: Jan Goedhuys

Managementteam van de Liga

- Algemeen manager: Marc Spaenjers
- Commercieel manager: Diederiek Degryse
- Secretaris: Nathalie Dubois

Overlegcomité: alle leden van de raad van bestuur en van het managementteam

Zij steunen topvolley in België

Ron Andelhof: “Ik beleef mijn job en mijn trainerschap als twee hobby’s”

Menen nam een uitstekende start in de huidige competitie van de Ethias Volley League. Een tot nu toe mooi debuut meteen voor haar jonge trainer Ron Andelhof als hoofdcoach. Andelhof kreeg dit seizoen van de club de kans om - als assistent-trainer van Alain Dardenne vorig jaar - te promoveren tot T1. Hij combineert dit laatste met een job in de voormiddag en ziet beide als een ideale combinatie.

Als 36-jarige is Andelhof één van de jongere trainers in Liga A. Maar blijkbaar zit het trainerschap hem al langer in het bloed. “Als 17-jarige gaf ik al sportkampen”, vertelt de inwoner van Oudenaarde. “Het zat dus eigenlijk al vrij vroeg in mijn achterhoofd om trainer te worden. Ik werd op jonge leeftijd jeugdtrainer bij Nazareth en nadien zelfs jeugdcoördinator bij VDK Gent Heren. Daarna lag het accent dan wel op het spelen zelf. Maar ik trainde bijvoorbeeld ook enkele beachvolleybalsters van Evo Beach Ename, zoals Callens, Sobolska en Nympe Verrelst. Toen mijn spelerscarrière er op zat, was ik kort aan de slag als trainer bij zaalploeg Evo Ename. Vorig seizoen was ik dan zowel hoofdtrainer bij Torhout in eerste nationale als assistent bij Menen. Ik beseft dat het rap gegaan is. Maar bijvoorbeeld een Johan Devoghel bij Asse/Lennik is ook nog jong en doet het voortreffelijk.”

Wat voor type trainer zou je jezelf noemen? Wat voor stijl hanteer je?
“Ik ga graag in overleg met anderen. Ik vind het een meerwaarde om de assistent, de kiné, de clubdokter en anderen te betrekken bij het hele gebeuren. Hun sterkte in hun specialiteit uitbuiten, moet een meerwaarde betekenen. Ik geloof niet dat je alles alleen kunt. Daarnaast acht ik communicatie met de spelers uitzonderlijk belangrijk. Ik

wil dicht bij de spelers staan, zelfs al houdt dat een gevaar in. Dat is iets dat ik onder meer van een Mark Cornelis heb meegenomen: een leider zijn en toch dingen samen met de groep doen. Mensen motiveren is ook een beetje mijn ding."

Heb je nog andere voorbeelden als trainer?

"Er is niet één bepaald iemand die als voorbeeld dient. Ik heb veel trainers gehad en van iedereen heb ik wel iets opgestoken. Zelfs van een speciaal figuur als een Yurek Strumilo. Het begon eigenlijk al bij de jeugd waar Willy Devreese ons de basis bijbracht. Een Vic Ernon die veel techniek leerde, Manu Acar, Claudio Gewehr toen ik kort bij de nationale ploeg was, en verschillende anderen. Daaruit heb ik een eigen visie proberen te distilleren. Het gaat er niet om iemand te kopiëren, maar een eigen koers te varen."

Heb je ook nog een job behouden naast jouw taak als trainer bij Menen?

"Ik ben GON-leerkracht (geïntegreerd onderwijs) in het lager onderwijs. Dat houdt in dat ik kinderen met een (lichte) motorische beperking begeleid, die les volgen in het gewoon lager onderwijs. Ik vervul in totaal iets meer dan een halftime, in de voormiddagen. Het is een bewuste keuze om geen fulltime trainer te zijn, omdat dat vak toch heel wat onzekerheid inhoudt. Samen

geeft het nu een bijzonder mooie afwisseling. Als je de vele uren video-analyse voor Menen meerekent, is het soms wel zwaar om te combineren. Maar ik zie beide niet als "werk". Ik heb het gevoel dat het twee hobby's zijn waar ik mee bezig ben."

Menen is met een 0-3 zege in Maaseik, 3-2 winst tegen Asse/Lennik en 1-3 op Guibertin uitmuntend gestart. Alleen Roeselare was in de beginfase van deze campagne te sterk, maar dat zal het blijkbaar voor veel teams zijn. Verandert dit iets aan de doelstelling van Menen?

"Wij blijven realistisch. Wij hebben tenslotte een smalle kern. Het is buiten onze verwachtingen dat wij deze puike resultaten konden neerzetten. Het is ook nog maar de start. Er is nog een lange weg te gaan. Wij behouden dus als doelstelling: de top zes halen. Het is wel mooi voor de nieuwe jongens en de invallers dat wij zonder twee sterkhouders als Jolan Cox en Dragan Radovic tot dit in staat zijn. Cox, die geopereerd werd aan de schouder, is intussen wel weer aan het trainen. Voor Radovic bleek helaas een tweede operatie aan de knie noodzakelijk. Hem zullen wij nog een viertal weken moeten missen. Tweede spelverdeler Lienert Cosemans heeft intussen weer zijn voet verzwikt (vorig seizoen gebeurde dat ook al twee keer). Wij blijven dus nog met acht spelers over. Het is

momenteel een grote belasting voor die acht spelers dat zij alles moeten doen. Daarom gun ik de ploeg af en toe ook wat extra rust. Ik merk wel dat wij op korte tijd een hechte ploeg vormen. Op Guibertin bijvoorbeeld stonden wij in iedere set achter. Maar wij blijven vechten als ploeg."

Menen schreef dit jaar niet in voor Europees volleybal. Is dat een bewuste keuze?

"Het bestuur wilde financiële zekerheid inbouwen en schreef daarom niet in. Wellicht op basis van enkele verlieslatende ervaringen uit het verleden. In de huidige economische toestand wil men het budget sluitend houden. Europees weet je niet waar de loting je heen leidt. Dat kan evengoed een buurland dan een ver land met dure vliegtuigtickets tot gevolg hebben. Sportief is het natuurlijk jammer, want een Europese beker biedt toch altijd een mooie uitdaging. Het is ook interessant om eens als groep enkele dagen samen op stap te zijn. Als alternatief hebben wij in de voorbereiding deelgenomen aan het toernooi van Avignon. Het was op uitnodiging en heeft ons dus niet veel gekost. Dat was dus onze Europese teambuilding."

**Tekst: Philippe Cryns
Foto's: Bart Vandenbroucke**

“Trainer worden om maatschappelijk beter te worden”

Het is niet zo erg bekend en hij loopt er ook niet dadelijk mee te koop, maar onze medewerker en Limburger Michel Vandermeulen is één van de weinige Europese lesgevers die, in opdracht van de FIVB, in het Afrikaanse continent tracht het volley op een hoger niveau te hijsen. Hij schetst hier voor ons de mogelijkheden en de kansen die er geboden worden in een gebied met heel veel potentieel, maar dikwijls ook met weinig financiële mogelijkheden.

Is volleybal eigenlijk wel populair in Afrika?

“Het volleybal is in gans Afrika enorm populair en er is een groot potentieel aanwezig. Maar er staat nog heel veel werk voor de boeg. Daarom is het VCP- programma zeer belangrijk voor de ontwikkeling van het volleybal in de ontwikkelingslanden. Het volleybal samenwerkingsprogramma (VCP) ligt sinds 1989 aan de basis van de ontwikkelingssamenwerking tussen de FIVB en de Afrikaanse Volleybal Federaties. Het cursussysteem is een cruciaal en essentieel hulpmiddel opgezet door FIVB om in de ontwikkelingslanden het volleybal te promoten. Het heeft tot doel om de onderstaande

objectieven in de praktijk te brengen:

- de kennis van het volleybal verbeteren bij alle betrokken partijen;
- het niveau van de Afrikaanse competities verhogen en de nationale federaties bijstaan om de prestaties van spelers op zowel het nationale als het internationale niveau te verbeteren;
- de promotie van de volleybalsport over gans de wereld;

- te zorgen dat het niveau van het volleybal stijgt en dat de kloof tussen de ontwikkelingslanden en de rest van de wereld kleiner wordt.”

Is deze steun noodzakelijk om het volley te ontwikkelen?

“Het VCP-programma biedt aan de nationale federaties de mogelijkheid om vormingsprogramma's en cursussen voor de trainers te organiseren met de steun van FIVB en dankzij de olympische solidariteit. Zonder deze steun zouden de nationale federaties nooit in staat zijn hun prestaties te verbeteren. Het VCP programma bestaat uit een grote verscheidenheid aan cursussen en activiteiten die zich voornamelijk richten tot de basis. Inhoudelijk richten de programma's zich tot de trainers, de leraren lichamelijke opvoeding, de jonge spelers, de scheidsrechters en het beach volleybal.

Wat is er belangrijk aan elk van die onderdelen?

“De VCP-programma's voor jonge spelers.

Met deze vormingen tracht de

FIVB de jonge talenten die door de nationale federaties geselecteerd worden te motiveren, te stimuleren en te begeleiden naar de Afrikaanse top. Veel aandacht wordt gegeven aan de motorische en technische vorming van deze jongeren.

De programma's voor de leraars lichamelijke opvoeding. Deze cursussen zijn ontworpen om de leerkrachten lichamelijke opvoeding een degelijke basis te geven en de nodige achtergrondinformatie om volleybal in het schoolleerplan te integreren.

De cursussen voor trainers, niveau I en II.

Dit zijn vereenvoudigde en aangepaste cursussen naar voorbeeld van de trainerscursussen die gegeven worden in de ontwikkelingscentra die de FIVB heeft geïnstalleerd in de verschillende continenten. De trainers leren er hoe zij een volleybalteam moeten samenstellen en uiteraard trainen. Om hierin te slagen moeten zij een betere kennis krijgen in de verschillende technieken, de spelsystemen en de trainingsmethoden.

Het beachvolleybal
Afrika met zijn exotische stranden

biedt enorme mogelijkheden voor de organisatie van beach volleybalcompetities. Deze cursussen zijn zodanig ontworpen voor nationale federaties dat het inzicht van de verantwoordelijken in de structuur en de organisatie van beachvolley competitie verbetert.

Arbitrage

De cursus wordt ontworpen om nieuwe scheidsrechters op te leiden voor het nationaal niveau. Het voorziet ook nationale federaties van een structuur zodat zij zelf in staat zijn om in de toekomst haar scheidsrechters te blijven begeleiden zodanig dat zij steeds op de hoogte blijven van de meest recente aanpassingen wat de spelregels betreft."

Voor al deze onderdelen zijn middelen en materiaal noodzakelijk...

"FIVB draagt de kosten om de cursussen te organiseren en voorziet federaties van ballen, netten, t-shirts, handboeken en cursusmateriaal. Het is uiterst moeilijk om in Afrika aan goed sportmateriaal te komen. Zelfs zij die beschikken over de nodige financiële middelen kunnen zeer moeilijk aan degelijke ballen en materiaal komen omdat er

geen invoerders zijn van dit materiaal. In het beste geval zijn de ingevoerde ballen van een slechte Chinese makelij aan woekerprijzen. De FIVB bezorgt ook de nodige certificaten aan de geslaagde deelnemers. Het beschikken over een trainerscertificaat is in Afrika zo belangrijk. Voor velen is dit een eerste stap naar betere levensomstandigheden. Bovendien begeleidt de FIVB de jonge en onervaren instructeurs in het samenstellen van de programma's die zij in de praktijk moeten omzetten."

Enkele statistieken

In 2013 werden wereldwijd 1163 cursussen georganiseerd. Daarvan ging niet minder dan 56% of 635 cursussen naar de Afrikaanse landen.

Over gans de wereld werden 48 instructeurs ingezet waarvan uit Europa, Andre Glaive, Eric N' Gapeth en Michel Vandermeulen, de trainersopleidingen geven in alle Franstalige landen. Enkele Belgische scheidsrechters uit Vlaanderen en Wallonië vormen en begeleiden de Afrikaanse scheidsrechters. Eén van de grote problemen in Afrika is de sportdeelname van de vrouw. Zoals uit de bovenstaande grafiek blijkt is er een groot verschil tussen de mannen en de vrouwen wat deelname betreft.

Wat is het probleem van sportende vrouwen in Afrika?

"Waar in de Islamitische landen de vrouw niet aan sport mag doen wegens godsdienstige motieven ligt dat in Afrika toch wel anders. In Afrika is de armoede bij het grootste deel van de bevolking één van de vele oorzaken waarom sport voor jonge meisjes en de vrouwen niet altijd geapprecieerd wordt. Van de Afrikaanse vrouw wordt verwacht dat zij zich bezig houdt met de kinderen en het huishouden. Het zijn vooral de vrouwen die uit minder welvarende families komen die kampen met deze problematiek. Het is één van onze opdrachten om de bestuurders van de federaties te wijzen op hun maatschappelijke rol. Sport

AVC	CAVB	CSV	NORCECA	OCEANIA
Afghanistan	Benin	Guyana	Anguilla	Cook Islands
Bangladesh	Botswana	Paraguay	Barbados	Guam
Laos	Burundi		Costa Rica	Nauru
Lebanon	Comores		Grenada	Northern Mariana Islands
Maldives	Dem. Rep. Congo		Guatemala	Samoa
Mongolia	Ethiopia		Haiti	Solomon Islands
Myanmar	Gabon		Honduras	Vanuatu
Palestine	Ghana		Nicaragua	
Qatar	Guinea		Panama	
Sri Lanka	Ivory Coast		St. Kitts and Nevis	
Vietnam	Lesotho		Trinidad & Tobago	
Yemen	Madagascar			
	Malawi			
	Mauritius			
	Mozambique			
	Niger			
	Rwanda			
	Sierra Leone			
	Swaziland			
	Tanzania			
	Togo			
	Uganda			
12 landen	22 landen	2 landen	11 landen	7 landen

voor de vrouw en voor de jonge meisjes kan een stap zijn naar een betere toekomst.”

Je moet als instructor wel enige ervaring hebben met deze toestanden...

“In heel het “VOLLEYBALL COOPERATION PROGRAMMA” speelt de inzet en de ervaring van de FIVB-instructors een uiterst belangrijke rol. De werkomstandigheden zijn niet altijd ideaal. Het aanpassingsvermogen van de instructor aan bepaalde Afrikaanse omstandigheden is cruciaal voor het welslagen van de cursus. Ook is een goede kennis van de Afrikaanse mentaliteit en van de plaatselijke tradities één van de voorwaarden om te slagen in de opdracht.

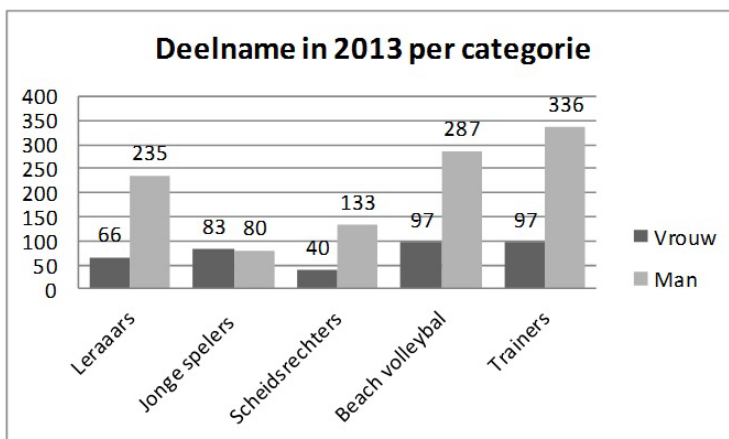
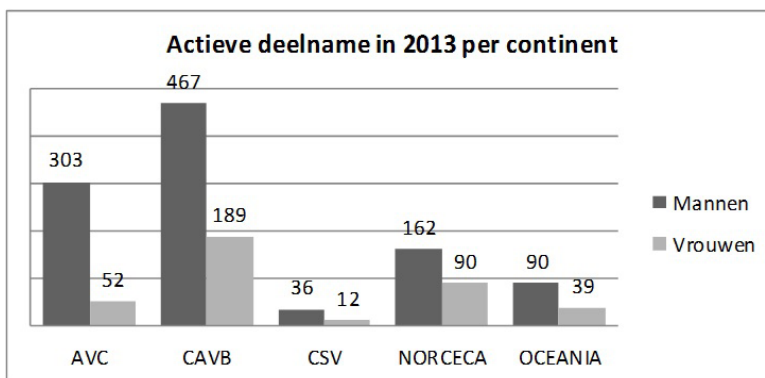
Mijn vijftienvier jaar ervaring als trainer bij de FIVB leert mij dat wij als instructors wel degelijk een invloed kunnen hebben in een positieve evolutie in het Afrikaanse sportklimaat. Voor bepaalde bestuurders biedt de sport mogelijkheden om hun status, prestige en populariteit te vergroten. De corruptie en het nastreven van het persoonlijke belang bij sommige beleidsvoerders en bestuursleden zijn redenen waarom de sport in de ontwikkelingslanden met grote moeilijkheden kampt. Ook worden wij regelmatig geconfronteerd met de politieke instabiliteit in bepaalde landen.

De volleybalfederaties die deze cursussen aanvragen bij de FIVB krijgen heel wat voordelen, zowel financieel als het nodige sportmateriaal om deze cursussen te kunnen organiseren. De federaties weten zeer goed dat de FIVB een positieve of een negatieve evaluatie, opgesteld na de cursus door de instructeurs, zeer ernstig neemt. Het toekennen van een volgende cursus kan bij een negatieve evaluatie in het gedrang komen. Hierdoor kan de federatie heel veel voordelen

ontzegd worden. Daarom moeten wij de bestuurders erop wijzen dat de sport zich sneller zal ontwikkelen als zij niet hun eigen belang voorop stellen maar die van de sport.”

Zie je zelf ook positieve ontwikkelingen in sommige landen?

“Ja, in sommige landen lukt dat redelijk goed, onder andere in Rwanda waar men een enorme stap voorwaarts gezet heeft en men stilaan behoort bij de betere Afrikaanse landen. Een andere belangrijke factor is de medialisering van de volleybalsport. Ik wijs de bestuurders, maar ook persmensen erop hoe belangrijk de wisselwerking met de sport is.

De media moeten het Afrikaanse volleybal in stand houden. Maar andersom is dit ook waar. De media hebben de sport nodig om zoveel mogelijk kijkers en lezers te bereiken. En deze strategie werkt vrij goed. Er is altijd een ruime belangstelling van de pers voor al de VCP-programma's die door de nationale federaties worden georganiseerd.

Dit heeft ook een positief effect op de plaatselijke competities. De media zijn regelmatig aanwezig tijdens de

competities die niet verlopen met thuis- en uitwedstrijden, maar altijd georganiseerd worden in plaatselijke toernooien. De journalisten weten dat zij betaald worden per opdracht en trachten dan ook zo veel mogelijk artikels of video-reportages te publiceren tot ieders grote tevredenheid.

Wat zijn de grootste problemen?

“De werkomstandigheden zijn dikwijls zeer moeilijk in Afrika. De armoede ligt hier aan de basis. Het grote gebrek aan infrastructuur en sportmateriaal is één van de oorzaken dat het grote potentieel dat er aanwezig is zich maar langzaam kan ontwikkelen. De situatie in het onderwijs is er nog veel erger aan toe. Door het gebrek aan goed opgeleide trainers en leerkrachten lichamelijke opvoeding, door een groot tekort aan sportmateriaal en aan degelijke infrastructuur is het niveau van de balsporten in veel landen ondermaats. Veel kinderen verlaten het onderwijs zonder enige beheersing van de basis motorische vaardigheden en basiscompetenties. Kinderen uit achtergestelde gezinnen gaan meestal niet naar school en zeker niet naar een sportclub. Meisjes zijn de eerste slachtoffers van de situatie. Het is daarom dat de FIVB grote inspanningen doet om volleybalactiviteiten te organiseren voor jonge kinderen en de federaties oproept meer aandacht

te besteden aan deze problematiek.”

* video op www.fivb.com

Tekst en foto's: Michel Vandermeulen

DIVO Ingelmunster

“Naast kwalitatieve jeugdopleiding ook oog hebben voor andere dingen”

DIVO is een volleybalvereniging die het voorbije jaar deelnam aan het project Jeugdsportfonds van de federatie. Het lijkt ons interessant om met de clubs die nog niet het Gouden label behalen kennis te maken. Als typische damesvolleybalclub is het ook iets moeilijker om in aanmerking te komen voor een Gouden label. Jeugdcoördinator, Sarah Deconinck, was onmiddellijk enthousiast om de werking van haar vereniging voor te stellen.

Situering van de vereniging

'Onze club kan men gerust omschrijven als één die de jeugd een kwaliteitsvolle opleiding wil geven, ook als aanzet tot de top.' Wij vullen dit in door de kinderen in de eerste plaats de weg naar de volleybalclub te laten ontdekken en vinden. Zij moeten geïnteresseerd zijn in volleybal! Eenmaal in de club, bieden we een kwaliteitsvolle opleiding aan. We streven hiernaar door de trainers opleidingen te laten volgen, zo zijn zij meer gewapend en klaar om het doel van aanbod correct in te vullen.'

DIVO is uniek gericht naar meisjes en vrouwen. 'Voor de recrutering van de jongeren in onze gemeente werken we evenwel samen met Smashing Club, het mannenteam uit Ingelmunster.'

'In de eerste plaats moeten kinderen de weg naar de club vinden omdat ze geïnteresseerd zijn in volleybal.'

We delen flyers uit en geven samen enkele gratis proeflessen. Nadien kan men aansluiten: de jongens bij Smashing, de meisjes bij DIVO.

Plaats in de regio

Een samenwerking met andere volleybalclubs uit de regio is niet echt aanwezig in de werking. 'We werken wel samen met Smashing Club Ingelmunster, maar met andere vrouwenclubs is er niet echt een samenwerking.'

De samenwerking met de mannenclub uit de gemeente is vooral naar de recrutering van nieuwe leden gericht. 'Er is een jaarlijkse initiatiereeks. Zowel een trainer van DIVO als een trainer van Smashing verzorgen samen deze reeks.' 'We werkten nu al 2 jaar samen voor 'week van de sportclub'. Dit is een namiddag waarop men alle schoolgaande jeugd uit Ingelmunster verwelkomt in de sporthalen laat kennis maken met enkele sportverenigingen uit de gemeente. Deze zijn tennis, krachtbal, ping-pong en volleybal. Ook organiseerden we vorig jaar 'DIVO meets Smashing'.

'Ik vind volleybal superleuk en mijn vriendinnen spelen het ook.'

'Ik ben bij DIVO omdat ik hier woon. Het is niet ver en mijn vriendinnen zijn er ook.'

'Het volleybalweekend was het tofste en dan nog samen mogen slapen met mijn vriendinnen!'

'De leukste van de club is Jolien d'Heygher. Ze is supergoed en ook een beetje gek.'

'Ik wil later graag beroemd worden in het volleybal en bij de Yellow Tigers spelen.'

**Rani,
10 jaar**

'Mijn papa stelde eens voor om mee volleybal te spelen, en ik vond het tof!'

'Onze ganse familie speelt in DIVO, dus ik ook!'

'Het leukste vind ik de hechte vriendschap. De pannenkoekenverkoop en de carting zijn ook heel leuk.'

'Bij de 'grote' volleybalspelers is Hendrik Tuerlinckx mijn superfavoriet!'

'Mijn grote droom is profspeelster te worden. Maar als dat niet lukt is dat ook niet erg. Ik vind het gewoon leuk om te volleyballen!'

**Loes,
13 jaar**

Onze vrouwenteams speelden toen wedstrijdes tegen enkele mannenteams met vooral een zeer gezellige sfeer langs de zijlijn!'

Opleidingsstructuur binnen de vereniging

Is er een zekere piramide in de omgeving waar clubs zich op een bepaald niveau situeren en zo onnodige concurrentie aangaan?

'Elk nieuw lid start bij ons in de initiatie om de technische basisvaardigheden onder de knie te krijgen. Zelfs al zijn de meisjes al wat ouder, dan nog vinden wij het als club belangrijk om de basis eerst voldoende te beheersen. We nemen met deze initiatie deel aan de VIS-projecten.' 'Nadien schuiven de meisjes door naar competitieploegen. We doen dit hoofdzakelijk volgens leeftijd. Maar soms maken we een uitzondering. Zo gebeurt het soms dat een meisje sneller door schuift of nog een jaartje in dezelfde jeugdreeks blijft spelen.'

We hebben een beleidsplan met een technische leerlijn. Elk lid, trainer, trainster beschikt hierover. Het is de bedoeling om deze leerlijn te volgen met het oog op eenduidigheid binnen de club. Bijvoorbeeld het aanleren van de aanvalsaanloop gebeurt bij de miniemen, maar de verwoording, uitvoering, ... is ook gekend door de trainster van de kadetten en dan wordt daar op verder gebouwd.

Wat wil men bereiken als vereniging op sportief vlak?

DIVO heeft een team in 2de provinciale. 'We zouden dit jaar graag op een comfortabele wijze het behoud veilig stellen. We zijn wel pas als 4de overgegaan vorig jaar, maar met de aanstormende jeugd is in 2de blijven een absolute must!' DIVO heeft ook een team in 3de provinciale. Dit team is vorig jaar als 2de overgegaan. Ook hier is het behoud prioritair.

In het aanbod van de vereniging voorzien ze ook een vorm van recreatieve volleybal. Vrouwen, meisjes die het moeilijker hebben om mee te draaien in een provinciale competitie krijgen zo de kans om te

kunnen blijven volleyballen en ook wedstrijden te spelen. Momenteel heeft DIVO 2 recreatieve ploegen.

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd. Hoe gaan jullie daar mee om?

Het overaanbod aan sporten als prikkels voor jeugd en volwassenen, is slechts één van de vele mogelijke vrijetijdsinvullingen

....

‘Inderdaad, ook bij ons beoefenen een aantal jongeren meer dan één sport of ze gaan naast het sporten ook nog naar de muziekschool. In de lagere jeugdreksen besteden wij hier niet zo veel aandacht aan. De trainsters hebben natuurlijk wel

bij het spelen van de wedstrijden.’ Wanneer de leden wat ouder worden willen wij hen zelf doen aanvoelen dat ze zich 100% moeten engageren voor het volleybal. Speelsters kunnen meer bijleren, meer van speelmomenten genieten wanneer ze telkens komen trainen. Vanaf de tweedejaars kadetten wordt al meer rekening gehouden met wie komt trainen. Zij krijgen meer kans om veel te spelen tijdens de wedstrijd.’

Hoe is de club ontstaan, en wat was de motivatie?

De club is ontstaan uit een vriendengroepje die lid was van een plaatselijk jeugdhuis. Ze besloten om samen wat te volleyballen. Het enige

in de visie van de vereniging! ‘We proberen om een club te zijn waar het leuk is voor iedereen. Daarom werken we aan een kwaliteitsvolle jeugdwerking waar we naast het sportieve ook aandacht hebben voor andere dingen. Jaarlijks komt de Sint op bezoek bij de jeugdploegen. We gaan met de jeugdploegen op weekend. Er is elk jaar een nieuwjaarsreceptie. Elk team speelt eens tegen de ouders, we organiseren een einde seizoensfeestje waar iedereen eens de beentjes kan strekken ...’

Dé droom

‘Onze droom is om verder te kunnen doen zoals we bezig zijn. Als de seniorenploegen minstens in 2de en 3de provinciale spelen, dan kunnen we onze jeugd al een behoorlijk niveau bieden. Zijn er jeugdspelsters die het in een topclub zouden kunnen maken, dan zouden we dat ook super vinden dat ze de opleiding bij DIVO genoten hebben.’

Teksten verzameld door Luc De Leenheer

graag dat iedereen twee keer komt trainen en ook naar de wedstrijden komt. Maar bij de miniemen blijft het meestal nog bij een beurtroelsysteem

doel was aanvankelijk gewoon plezier beleven en toch sportief bezig zijn. Het plezier beleven en sporten is nooit weggegaan

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
43ste jaargang, nummer 3, november 2014

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02

Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostyn, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

www.topsportvlaanderen.be

www.facebook.com/topsportvlaanderen - www.twitter.com/TSVL_CJSM

LEEF JE DROOM

